

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ІНДИВІДУАЛЬНА ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ від 13.04.2021 р. № 1503/ПК/99-00-04-03-06

Державна податкова служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), розглянула звернення щодо можливості перебування на спрощеній системі оподаткування фізичної особи – підприємця і в межах компетенції повідомляє.

Фізична особа – платник єдиного податку другої групи просить надати роз'яснення щодо можливості надавати послуги з короткотермінової оренди іноземцям, що приїжджають до України, та перебувати на спрощеній системі оподаткування.

Відповідно до абзацу першого п.п. 14.1.185 п. 14.1 ст. 14 ПКУ постачання послуг – це будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності.

Частиною першою ст. 901 глави 63 Цивільного кодексу України (далі - ЦКУ) визначено, що за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

Продаж результатів робіт (послуг) – це будь-які операції господарського, цивільно-правового характеру з виконання робіт, надання послуг, надання права на користування або розпоряджання товарами, у тому числі нематеріальними активами та іншими об'єктами власності, що не є товарами, за умови компенсації їх вартості, а також операції з безоплатного надання результатів робіт (послуг) (п.п. 14.1.203 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

При цьому відповідно до частини першої ст. 759 глави 58 ЦКУ за договором найму (оренди) наймодавець передає або зобов'язується передати наймачеві майно у користування за плату на певний строк.

Правові засади застосування спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності, а також справляння єдиного податку регулюються главою 1 розділу XIV ПКУ.

Відповідно до п. 291.3 ст. 291 ПКУ фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим главою 1 розділу XIV ПКУ, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.

Згідно з п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ до платників єдиного податку, які відносяться до другої групи належать фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:

не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Поняття «населення» у розумінні п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ не є специфічним, а використовується у загальному значенні.

При цьому «населення» - це сукупність людей, які перебувають у межах даної держави і підлягають її юрисдикції. До складу населення входять громадяни даної держави, іноземні громадяни, які живуть у цій державі тривалий час, особи без громадянства та особи з подвійним і більше громадянством (З практики застосування термінів, слів та словосполучень у юриспруденції).

Дія п.п. 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ не поширюється на фізичних осіб - підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005), а також здійснюють діяльність з виробництва, постачання, продажу (реалізації) ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органогенного утворення та напівдорогоцінного каміння. Такі фізичні особи - підприємці належать виключно до третьої групи платників єдиного податку, якщо відповідають вимогам, встановленим для такої групи.

Таким чином, оренда з метою застосування норм п. 291.4 ст. 291 ПКУ є послугою.

Враховуючи викладене, фізична особа – підприємець – платник єдиного податку другої групи, має право надавати послугу з надання в оренду власного нерухомого майна виключно платникам єдиного податку та/або населенню (фізичним особам, в тому числі іноземним громадянам, які живуть у даній державі тривалий час).

Згідно з п. 52.2 ст. 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.